

D MOTIONSSVAR

Av PS beslutade svar på motioner angående stadgar.

D1

I motionen föreslås en stadgeändring som innebär att antalet ordinarie ledamöter i partistyrelsen minskas från 23 (inklusive ordförande) till 19 och att antalet suppleanter minskas från 10 till 6. I motionen anförs bland annat att en något mindre partistyrelse underlättar tätare partistyrelsemöten, bidrar till en starkare ledande funktion, ge bättre förutsättningar för en ”arbetande” partistyrelse mellan mötena och skapar en mer sammanhållen grupp med ett starkare kollektivt ansvarstagande, samt minskar kostnaderna.

Partistyrelsen har ingående diskuterat framtidskommissionens förslag, inklusive förslaget att minska partistyrelsens storlek. Vi har dock kommit fram till att den nuvarande storleken bör behållas. En minskning av partistyrelsens storlek riskerar att leda till att färre kompetenser och erfarenheter blir representerade i partiledningen och att andelen heltidspolitiker ökar ytterligare. Den geografiska spridningen minskar och arbetsbelastningen på ledamöterna ökar.

Partistyrelsen föreslår

att motion D1 avslås

D2, D3, D4, D5

I motionerna föreslås att stadgarna ändras så att kongressen kan eller ska välja två ordförande. Motion D3 föreslår att det ska stadgeregleras att minst en av ordförandena ska vara kvinna. Motion D4 föreslår att stadgeändringarna ska träda i kraft till nästa kongress, men att denna kongress ska besluta att nästa kongress ska välja två ordförande. D4 har även förslag om motsvarande stadgeändring på förenings- och distriktsnivå.

Förslag om delat ordförandeskap har diskuterats på kongresserna 2006, 2010 och 2012, men har avslagits. Inför kongressen 2012, då diskussionen var mer intensiv än tidigare, till stor del på grund av att det då fanns flera ordförandekandidater, anförde den dåvarande partistyrelsen i sitt motionssvar bland annat följande.

”Partistyrelsen menar att partiets nuvarande ledningsorganisation i allt väsentligt fungerar väl. (...) Stora eller principiellt viktiga förändringar bör bara göras då det är nödvändigt för att komma till rätta med allvarliga brister och besluten bör fattas efter en seriös beredning. Det ligger ett demokratiskt värde i att

de organisatoriska formerna i väsentliga delar är stabila över tid. Organisationsförändringar för sin egen skull eller för att ”pröva något nytt” riskerar alltid att skapa nya problem och brister utan att komma åt de gamla. En så genomgripande förändring som ett delat ordförandeskap innebär, förutsätter dels att det finns allvarliga problem som inte kan lösas inom nuvarande stadgar, dels att modellen med delat ordförandeskap på goda grunder kan antas lösa dessa problem. Partistyrelsen menar att inget av dessa krav är uppfyllda. Tvärtom innebär ett delat ordförandeskap en risk för att nya problem skapas. (...) Avslutningsvis vill partistyrelsen framhålla att partiets ledning inte enbart består av partiordföranden. Vice ordförande, partisekreteraren och samtliga ledamöter i partistyrelse och verkställande utskott deltar utifrån sina förutsättningar med kunskaper, erfarenheter och kontaktytor i partiets ledning. Riksdagsledamöterna företräder partiet i media och på andra sätt i så stor utsträckning som är möjligt. Arbetet med att representera och leda partiet fördelas redan i dag på ett stort antal personer, dels för att skapa rimligare arbetsförutsättningar för partiordföranden men framför allt för att det innebär ett bättre ledarskap.”

Det är däremot viktigt att partiet på alla sätt arbetar för att tydligare lyfta fram kvinnor som talespersoner i riksdagen och på ledande befattningar inom partikansliet. Det måste finnas en tydligare koppling till vårt feministiska arbete, till det som syns visuellt för allmänheten. Annars riskerar vår trovärdighet att kraftigt urholkas. Vi har ett jobb att göra för att tydliggöra att vi är ett feministiskt parti.

Partistyrelsen anser inte att det övertygande har visats att ett delat ordförandeskap innebär några stora fördelar och att de argument mot delat ordförandeskap som framförts i debatten allttjämt är giltiga och starka. Erfarenheten av ordförandeskapet sedan förra kongressen understryker det ytterligare. En genomgripande organisatorisk förändring av partiets högsta ledning och representation riskerar dessutom att skapa osäkerhet både internt och externt om förändringens syfte, innebörd och eventuella politiska betydelse, vilket vore särskilt betänkligt inför en valrörelse.

I motion D4 föreslås stadgeändringar som ska göra det möjligt att välja två ordförande på distrikts- och föreningsnivå. I den frågan anförde PS inför kongressen 2012 följande:

”På förenings- och distriktsnivå tillämpas i några fall modellen med delat ordförandeskap utan att det finns något uttryckligt stadgestöd för det (ordet ”ordförande” i § 40 och § 68 kan dock läsas både som singularis och pluralis). Det har inte ifrågasatts av någon och partistyrelsen har därför inte haft anledning att göra någon stadgetolkning i detta avseende. Vi menar att en praxis nu har skapats som innebär att stadgarna får anses tillåta två ordförande för de föreningar och distrikt som önskar det. Någon stadgeändring är därför inte nödvändig.”

Kongressen instämde i denna bedömning. Partistyrelsen anser inte att det behövs något ytterligare förtydligande.

Partistyrelsen föreslår

att motionerna D2, D3, D4 och D5 avslås

D6, D7, D8

I motion D6 föreslås att partistyrelsens stadgeförslag om kongresserna bordläggs till nästa kongress, att kongressen tillsätter en stadgegrupp med det övergripande uppdraget att komma med förslag på hur partidemokratin och en högre grad av effektivitet kan samsas och att stadgegruppen får en sammansättning bestående av tre utsedda av partistyrelsen, en utsedd av programkommissionen, en utsedd av revisorerna samt fyra utsedda av kongressen. I motion D7 föreslås att partistyrelsen ges i uppdrag att genomföra och innan 2016 färdigställa en djupgående analys av vilka risker förslaget om differentierade kongresser innebär för interndemokratin och att förslaget till stadgeändring bordläggs. Motion D8 föreslår att partistyrelsen uppdras att ansvara för att det inför kongressen 2016 tas fram en strategi för att effektivisera interndemokratin och kongresserna utan att därigenom inskränka medlemmarnas inflytande.

Partistyrelsens förslag innebär i korthet följande. Vartannat år genomförs programkongresser, som behandlar program, stadgar och motioner i alla frågor. Vartannat år genomförs valårskongresser som inriktas på de kommande allmänna valen. Partistyrelsen väljs på programkongresserna för en mandatperiod på fyra år. Valårskongresserna kan vid behov förrätta fyllnadsval. Programkongressen – och vid behov även valårskongressen – ska anta dokumentet Riktlinjer för verksamheten.

Partistyrelsens förslag syftar både till att förstärka den interna demokratin och att öka vårt partis organisatoriska styrka och effektivitet. Demokrati och effektiv organisation förutsätter och förstärker varandra. Om besluten inte fattas demokratiskt, så kommer det snart inte att finnas några medlemmar som har lust att genomföra dem. Och tvärtom; om vi inte förmår genomföra de demokratiskt fattade besluten, så återstår bara skendemokrati.

De senaste åren och särskilt efter senaste kongressen, har vi arbetat med att stärka partiets organisation på alla nivåer. Partikansliet och riksdagskansliet har slagits ihop och vi har frigjort resurser till organisationsutveckling, studier och information. Distrikt och partiföreningar erbjuds både organisatoriska och politiska studier och partikansliets direkta kontakter ut i par-

tiorganisationen har utvecklats. Det är ett långsiktigt, uthålligt arbete som bara har påbörjats. Nu föreslår partistyrelsen att vi går vidare och kompletterar med några stadgeändringar som syftar till att vässa partiets centrala demokratiska organ; kongress och partistyrelse.

Kongressen är partiets högsta organ. Det är den instans som i sista hand garanterar att Vänsterpartiet styrs av dess medlemmar. Det är en arena för debatt, politikutveckling och skolning. Den ger oss medial uppmärksamhet och den fungerar mobiliserande på hela partiet. Men den är också en omfattande apparat som kostar mycket och binder upp stora resurser till interna kongressförberedelser. Diskussionen på själva kongressen präglas av att ett mycket stort antal små och stora frågor ska diskuteras och beslutas på allt för kort tid.

Partistyrelsen, som är partimedlemmarnas förtroendevalda ledning mellan kongresserna, har i dag en ganska kort planeringshorisont. Om man räknar bort den tid som går åt för att omsätta kongressbesluten i konkret verksamhet och den tid som måste ägnas åt att förbereda nästa kongress, så återstår inte särskilt många månader för det egentliga partiledningsarbetet.

En lösning skulle kunna vara att övergå till fyraåriga kongressperioder, men partistyrelsen tror att det vore en allt för drastisk förändring. Mycket hinner hända under fyra år och vi behöver samlas oftare än så. Vi föreslår därför en modell som förenar värdet av att hålla kongress relativt ofta, med behovet av en längre planeringshorisont för partistyrelsen och nödvändigheten av att förankra valkampanjerna i genomdiskuterade kongressbeslut. Sammantaget tror vi att det här är förändringar som fördjupar partidemokratin ytterligare, samtidigt som det frigör resurser och stärker partiorganisationen.

I motionerna föreslås att ytterligare analyser och utredningar görs och att förslagen bordläggs till nästa kongress. Givetvis måste vi fortsätta att leta efter sätt att fördjupa demokratin och effektivisera organisationen, bland annat i linje med det som skisseras i motion D8, men vi är övertygade om att kongressen är fullt kapabel att bedöma för- och nackdelar och andra konsekvenser av partistyrelsens förslag. En fortsatt utredning skulle fördröja en angelägen stadgeändring utan att tillföra något substantiellt nytt.

Vi förstår dock värdet av att vara vaksam på den oro som uttrycks i motionerna. Därför bör en genomgripande utvärdering göras längre fram. Den ska innehålla en analys av hur de förväntningar som finns på den nya arbetsordningen motsvaras av det faktiska utfallet av besluten. Det faller dock inte inom ramen för denna kongress att besluta om vad senare kongresser ska behandla.

Partistyrelsen föreslår

att motion D6, D7 och D8 avslås

D9, D10

I motion D9 föreslås att kongressen 2018 ska besluta om valplattform. Motion D10 föreslår att det ska stadgeregleras att

kongressen ska besluta om en valplattform.

Partistyrelsen anser att det är viktigt att partiets politiska inriktning i valkampanjen bestäms av kongressen. Det är ett av skälen till att vi föreslagit att valårskongresserna inriktas på valfrågorna. Det kan dock göras på olika sätt och i olika sorters dokument: valplattform, valprogram, inriktningsdokument av olika typ. Partistyrelsen menar att det bör vara möjligt att pröva olika sätt för kongressen att fatta de övergripande besluten inför valet och att vi inte bör stadgereglera vilka dokument och förslag kommande kongresser ska behandla.

Partistyrelsen föreslår

att motion D9 och D10 avslås

D11

I motionen föreslås att partistyrelsens stadgeförslag angående differentierade kongresser förändras så att även valårskongresser behandlar partistyrelsens verksamhetsberättelse och ekonomiska rapport, revisorernas berättelse och beslut om ansvarsfrihet för partistyrelsen.

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning. Det är rimligt att utkräva ansvar av partistyrelsen i sin helhet. Eftersom sammansättningen av styrelsen ändras vid fyllnadsval är det inte längre samma kollektiv. Vi instämmer i övrigt i motionärens argumentation.

Partistyrelsen föreslår

att motion D11 bifalls

D12, D13, ANDRA ATT-SATSEN

I motionerna föreslås att det ska råda full motionsrätt i alla frågor även på valårskongresserna.

I partistyrelsens förslag till ändrade stadgar föreslås att de så kallade valårskongresserna vart fjärde år ska behandla ”inkomna motioner i de frågor kongressen behandlar.” Avsikten är att kunna koncentrera diskussion och beslut till det som rör den förestående valrörelsen och eventuellt andra akuta frågor, medan övrigt behandlas på programkongresserna i mellanvalsperioden. Partistyrelsen menar att denna differentiering av kongresserna innebär en bättre prioritering av våra resurser, samtidigt som det kan ge bättre förutsättningar för den interna debatten och demokratin. Motionernas förslag innebär att denna differentiering av kongresserna till största delen upphävs.

Partistyrelsen föreslår

att motion D12 och D13, andra att-satsen avslås

D13, FÖRSTA ATT-SATSEN

I motionen föreslås att partistyrelsens förslag att införa fyraåriga mandatperioder för partistyrelsen avslås och att vi behåller de tvååriga mandatperioderna.

Förslaget om att övergå till fyraåriga mandatperioder för par-

tistyrelsen, programkommissionen, valberedningen och revisorerna ingår i vårt förslag om differentierade kongresser med programkongresser som förrättar val och behandlar alla typer av frågor, vart fjärde år, och valårskongresser, som koncentreras till det som rör den förestående valrörelsen och eventuellt andra akuta frågor. Partistyrelsen, som är partimedlemmarnas förtroendevalda ledning mellan kongresserna, har i dag en ganska kort planeringshorisont. Om man räknar bort den tid som går åt för att omsätta kongressbesluten i konkret verksamhet och den tid som måste ägnas åt att förbereda nästa kongress, så återstår inte särskilt många månader för det egentliga partiledningsarbetet. Vi tror att en längre mandatperiod (med möjlighet till fyllnadsval på de mellanliggande valårskongresserna) skulle förbättra partistyrelsens förutsättningar för att på ett bättre sätt fungera som partiets ledning mellan kongresserna, samtidigt som det ger tid till ett mer långsiktigt och strategiskt tänkande.

Partistyrelsen föreslår

att motion D13, första att-satsen avslås

D14

I motionen föreslås att stadgans § 4 ändras så att medlemskap även kan ske direkt till ett distrikt.

En tidigare möjlighet till direktanslutning till distrikt avskaffades i samband med att stadgarna reviderades 2002. Skälet var interndemokrati. Merparten av de enskilda medlemmarnas demokratiska rättigheter – att besluta om verksamhet och politik och att välja företrädare – utövas i partiföreningarna. Den som är direktansluten till ett distrikt och inte tillhör någon partiförening, berövas dessa demokratiska rättigheter.

Det är frivilligt att utnyttja dessa rättigheter och inget i dagens stadgar hindrar medlemmar att välja att delta i distriktsaktiviteter istället för partiföreningens verksamhet (eller att inte vara aktiv alls). I motionen framhålls att vissa medlemmar kan vilja stödja partiet ekonomiskt och moraliskt, men inte vill ”flagga med sitt medlemskap”. Så är det och det är fullt möjligt redan i dag. Vi lämnar inte ut uppgifter om vilka som är medlemmar mot någons vilja och det finns inget aktivitetstvång. Den föreslagna stadgeändringen innebär ingen förändring i det avseendet.

Partistyrelsen föreslår

att motion D14 avslås

D15

I motionen föreslås att en ny paragraf läggs till i stadgarna efter nuvarande § 11: ”All verksamhet i partiet skall vara fri från alkohol”.

Partistyrelsen delar motionärernas oro över alkoholens skadeverkningar i samhället och instämmer i att partiets politiska verksamhet huvudsakligen ska vara alkoholfri. Alkohol ska inte förekomma på medlemsmöten, styrelsemöten, aktiviteter

på gator och torg och så vidare. Vi ska aldrig bjuda på alkohol. Den föreslagna formuleringen ”all verksamhet” kan emellertid skapa frågor.

Ska det vara förbjudet i stadgarna att sälja vin och öl på en fest i samband med till exempel en distriktsårskonferens eller efter första maj-firandet? Ska det vara otillåtet att arrangera en debatt på en pub där det säljs öl? Partistyrelsen menar att det vore en allt för restriktiv hållning som dessutom sannolikt skulle vara svår att upprätthålla.

Alkohol i partiverksamhet är i dag inget stort problem, men partistyrelsen menar att det ändå finns behov av aktuella riktlinjer för hur vi förhåller oss till alkohol i verksamheten. Ett sådant dokument bör även innehålla riktlinjer för hur vi ser på alkohol vid representation inom parlamentariska församlingar, till exempel kommuner och landsting.

Stadgarnas begränsade utrymme är dock inte den bästa platsen för sådana riktlinjer och vi föreslår därför att partistyrelsen ges i uppdrag att utarbeta och besluta om dem.

Partistyrelsen föreslår

att partistyrelsen uppdras att besluta om interna riktlinjer gällande alkohol

att motion D15 därmed anses besvarad

D16

I motionen föreslås en stadgeändring med innebörden att det vid lika röstetal inte är den sittande mötesordföranden, utan instansens valde ordförande, som har utslagsröst, såvida inte hen är frånvarande, saknar rösträtt eller avstår från att rösta. I sådant fall ska, liksom vid personval, lotten avgöra.

Den gällande stadgeparagrafen lyder ”§ 14. Vid lika röstetal i beslut med votering har sittande mötesordförande utslagsröst. Vid lika röstetal i personval, samt då sittande ordförande saknar rösträtt, avgör lotten.”

Att sittande mötesordförande har utslagsröst är en väl etablerad mötespraxis i Sverige. Den bakomliggande tanken är att mötesordföranden genom sin roll i mötet har en god överblick över diskussionen, är väl förtrogen med framförda argument, kan antas åtnjuta ett allmänt förtroende och därför är bäst lämpad att anförtros uppgiften att avgöra ett ärende där röstsiffrorna är lika. Utslagsrösten kan utövas på två olika sätt. Antingen deltar ordföranden i omröstningen och ges en ”extra” röst vid lika röstetal, eller så avstår ordföranden från att delta i omröstningen men lägger sin röst i efterhand vid lika röstetal. Mötesordföranden kan lika lite som någon annan mötesdeltagare tvingas att lägga sin röst och om hen inte vill rösta företas lottning.

Partistyrelsen menar att den allmänt etablerade mötespraxis som stadgarna uttrycker fungerar väl och att det inte finns skäl att i Vänsterpartiet frångå den.

Partistyrelsen föreslår

att motion D16 avslås

D17

I motionen föreslås att partiets policy ska vara att man inte samtidigt kan vara anställd av partiet och ha förtroendeuppdrag eller sitta i valberedningar samt att det inte ska vara acceptabelt att sitta i en valberedning för någon styrelse eller till något förtroendeuppdrag dit en make/maka, sambo eller partner kandiderar. Motionen föreslår ingen konkret stadgeändring.

En fundamental del av den interna demokratin är medlemmarnas suveräna rätt att fritt nominera kandidater och välja företrädare. Det innebär inte att alla medlemmar är lika lämpade för alla poster, men den bedömningen är medlemmarnas att göra och ska inte stadgeregleras. Varje inskränkning i rätten att välja och kandidera måste vara begränsad och väl motiverad.

I gällande stadgar står följande: ”§ 9 Alla medlemmar har lika rätt att, i de former som följer av dessa stadgar, medverka i utformandet av partiets politik och verksamhet. Partiets medlemmar har ett gemensamt ansvar för säkerställandet av en fri debatt där alla bemöts med respekt och tolerans. Alla medlemmar har lika rätt att kandidera till förtroendeuppdrag, med undantag för de begränsningar som anges i §§ 64, 97 och 120.”

De angivna begränsningarna är: ”§ 64 Partiföreningarna kan endast välja ombud [till distriktsårskonferensen] bland de egna medlemmarna. Ledamot av distriktsstyrelsen kan ej väljas till ombud. § 97 Ombud [till kongressen] kan endast väljas bland distriktets medlemmar. Partistyrelseledamot kan inte väljas till ombud. § 120 Revisor kan inte ingå i den styrelse vars verksamhet uppdraget omfattar. Revisor kan heller inte vara anställd av den granskande instansen eller av partiföretag som ingår i den granskade instansens verksamhet.”

I regel väljs inte anställda till styrelsen för den instans hos vilken de är anställda, men tidigare kongresser har inte velat införa ett absolut förbud. När frågan behandlades på förra kongressen anförde partistyrelsen bland annat följande:

”Partistyrelsen är ense med motionärerna att det i princip är olämpligt att vara anställd av en styrelse som man själv tillhör (vi talar nu inte om arvoderade styrelseposter som till exempel partisekreterare). Om en distriktsstyrelse vill anställa en ledamot av samma styrelse så bör han eller hon avsäga sig sin DS-plats. Inte heller bör någon som är anställd av partiet kandidera till den styrelse som har arbetsgivaransvaret. Som motionärerna själva skriver torde detta vara ytterst ovanligt i partiet, men partistyrelsen menar att man inte helt kan utesluta att det skulle kunna uppkomma situationer då en anställning av en styrelseledamot (alternativt val av en anställd) kan vara acceptabelt, åtminstone under en kortare övergångsperiod.”

Kongressen beslutade i enlighet med partistyrelsens förslag att avslå motionen. Partistyrelsen har i denna del samma uppfattning som kongressen 2012.

Att dessutom, som föreslås i motionen, gå ännu längre och helt förbjuda partianställda att ha partiuppdrag vore enligt vår

mening en oacceptabel inskränkning av medlemsdemokratien. Detsamma gäller det föreslagna förbudet mot att sitta i en valberedning som bereder val till poster till vilka make/maka, sambo eller partner kandiderar. Här bör vi ha förtroende för medlemmarnas goda omdöme, såväl när det gäller själva valen, som vad gäller praxisen att inte delta i beslut där man är personligen berörd och kan uppfattas som jävigt. Partistyrelsen vill i sammanhanget understryka att de väljande medlemmarna är fullt ansvariga för sina val, oavsett hur valberedningen varit sammansatt eller hur dess förslag sett ut.

Partistyrelsen föreslår

att motion 17 avslås

D18

I motionen föreslås att § 24 ändras till ”Suppleant i styrelse eller annat organ har endast rösträtt vid tjänstgöring i ordinarie ledamots ställe. I övrigt har suppleant, med undantag för kongress och distriktsårskonferens, samma rättigheter som ordinarie ledamot och kallas till alla möten.”

Motionären har, mycket riktigt, upptäckt en ”bugg” i stadgarna. I den gällande paragrafen görs inget undantag för suppleanter för kongress- och distriktsårskonferensombud, trots att de enligt praxis inte har samma rättigheter som de tjänstgörande ombuden vad gäller yttrande- och förslagsrätt. Även om förbiseendet, såvitt vi känner till, hittills inte orsakat några stadgetolkningstvister eller andra problem, finns det ändå skäl att tillse att stadgans bokstav fullt ut överensstämmer med avsedd och tillämpad ordning.

Partistyrelsen föreslår

att motion D18 bifalls

D19

I motionen föreslås att medlemmar som är dubbelanslutna till en branschförening (motsvarande) och en geografisk partiförening ska få rösträtt och valbarhet i båda föreningarna, med undantag för val av ombud till årskonferens, kongress och motsvarande.

Kongressen 2012 beslutade om en stadgeändring som gjorde det möjligt att både tillhöra en partiförening för bransch, yrke eller gemensam arbetsgivare och en geografiskt baserad partiförening. För att undvika att sådana medlemmar gavs dubbel rösträtt i partiet bestämdes att rösträtten bara kunde utövas i branschorganisationen, med undantag för fastställande av kandidatlistor i allmänna val, eftersom sådana bara behandlas i de geografiska partiföreningarna (§ 25b).

I motionen anförs att detta är en allt för stor inskränkning av dubbelanslutna medlemmars möjlighet att påverka och besluta om verksamheten i den ena av de partiföreningar där man är aktiv och det motverkar syftet att öka möjligheterna till aktivitet. Däremot föreslås i motionen att en medlem även i fortsättningen bara ska kunna välja ombud till högre beslutande

instanser i en av föreningarna.

Partistyrelsen anser att den föreslagna stadgeändringen är motiverad. Visserligen innebär motionens förslag att dubbelanslutna medlemmar i en viss utsträckning ges dubbel rösträtt i och med att de kan besluta om verksamhet i två partiföreningar, men det är å andra sidan ur demokratisk synpunkt fullt rimligt att alla medlemmar kan påverka den partiverksamhet där man själv deltar. Inskränkningen vad gäller möjligheten att välja ombud till högre instanser är dock nödvändig.

Den i motionen föreslagna stadgeändringen innebär att varje dubbelanslutna medlem själv kan välja vilken partiförening som hen vill utöva sin rösträtt gällande årskonferens- och kongressombud. Det kan öppna upp för taktiserande och det kan även vara svårt att vid valtillfället säkerställa att en medlem inte redan utövat sin rösträtt i den andra föreningen. Problemet skulle kunna lösas genom att medlemmen redan när dubbelanslutningen inleds väljer i vilken förening ombudsrosträtten ska utövas. Ett annat sätt är att i stadgarna ange att det, som i dag, är branschföreningen som är ”huvudförening” och att det är där den fulla rösträtten utövas. Därmed ges en liten fördel till branschföreningarna, vilket vi tror kan behövas för att de lättare ska kunna rekrytera och aktivera medlemmar.

Den i motionen föreslagna formuleringen är oklar vad gäller rösträtt och valbarhet. Ska man bara kunna kandidera i den förening där man också röstar eller ska det vara möjligt att rösta i den ena föreningen och kandidera i den andra? Vi menar att det även i fortsättningen bör vara möjligt att bli vald till ombud i någon av de två partiföreningarna, oavsett i vilken av de två som medlemmen själv röstar. Partistyrelsen föreslår därför en något annorlunda formulering av den aktuella paragrafen.

Partistyrelsen föreslår

att § 25b ändras enligt följande:

”Den som tillhör partiförening för medlemmar inom gemensam bransch eller yrke eller med gemensam arbetsgivare kan även tillhöra en geografiskt baserad partiförening. En sådan medlem har, med undantag för fastställande av kandidatlistor i allmänna val, dock inte rösträtt i den geografiskt baserade partiföreningen. Dubbelanslutna medlemmar kan bara kandidera och väljas till ombud på kongress, årskonferens eller motsvarande i en av partiföreningarna. Rösträtt i sådant val kan av dubbelanslutna medlemmar bara utövas i en av partiföreningarna.

att motion D19 därmed anses besvarad

D20

I motionen föreslås att § 41 i stadgarna ändras så att varje partiförening ges möjlighet att fritt välja om man vill välja styrelseledamöterna på ett eller två år. Av argumentationen framgår att det som avses är möjligheten att varje år välja halva styrelsen på två år (saxade styrelseval).

Saxade styrelseval fanns tidigare som en möjlighet, men avskaffades för partiföreningarna i samband med stadgerevi-

sionen 2002. Huvudskälet var att ansvar bör utkrävas av hela styrelsen vid ett och samma tillfälle. Det understryker styrelseansvarets kollektiva karaktär och årsmötet ges full frihet att välja ledamöter till den nya styrelsen, bland annat utifrån en bedömning av den avgående styrelsens insatser. Partistyrelsen menar att detta argument alltjämt är giltigt och att modellen med ettåriga och gemensamma mandatperioder för samtliga styrelseledamöter fungerat väl. Förvisso finns det problem med bristande kontinuitet på sina håll, men vår bedömning är att det knappast påverkas av saxade, tvååriga val.

Till den här kongressen föreslår partistyrelsen att distriktet ges möjlighet att välja hela distriktsstyrelsen för en period om två år. Den tidigare möjligheten till saxade val tas bort och i fortsättningen ska hela styrelsen alltid väljas vid ett och samma tillfälle. Vi har inte föreslagit denna möjlighet på partiföreningsnivå, eftersom vi tror att det är viktigt, särskilt för små föreningar med bristande aktivitet, att det finns ett stadgemässigt tvång att åtminstone en gång om året få till stånd ett årsmöte där verksamhet planeras och nya medlemmar kan engageras i styrelsearbetet.

I motionen anförts att de flesta föreningar i Sverige använder modellen med saxade styrelseval. Partistyrelsen har inte kunnat genomföra någon heltäckande undersökning, men en översiktlig genomgång av ett antal föreningsstadgar tyder inte på att så är fallet.

Partistyrelsen föreslår

att motion D20 avslås

D21

I motionen påpekas att de tidsgränser för motionstider med mera som gäller för distriktsårskonferenser inte kan tillämpas vid extra årskonferens som kan inkallas med kortare varsel.

Partistyrelsen håller med om att det bör stadgeregleras, men föreslår en något annorlunda formulering.

Partistyrelsen föreslår

att stadgarna § 65 ändras enligt följande: "Motion till årskonferens kan väckas av partiförening och enskild medlem i distriktet. Motion skall vara distriktsstyrelsen tillhanda senast sex veckor före årskonferensens genomförande. Vid extra årskonferens enligt § 55 skall motioner vara distriktsstyrelsen tillhanda senast tre veckor för dess genomförande."

att stadgarna § 66 ändras enligt följande: "Inkomna motioner med distriktsstyrelsens yttrande samt förslag verksamhetsplan sänds till partiföreningar och ombud senast tre veckor före årskonferensens genomförande. Vid extra årskonferens enligt § 55 sänds motioner med distriktsstyrelsens yttranden samt övriga förslag från distriktsstyrelsen till partiföreningar och ombud senast en vecka före dess genomförande."

att motion D21 därmed anses besvarad

D22

I motionen föreslås att § 77 kompletteras så att det framgår att även Vänsterns Studentförbund ska kallas till distriktsstyrelsens möten.

Partistyrelsen instämmer.

Partistyrelsen föreslår

att motion D22 bifalls

D23

I motionen föreslås att partiföreningarnas och distriktsstyrelsens motions- och nomineringsrätt avskaffas.

I motionen påpekas att medlemmar som sitter i styrelser får fler möjligheter att nominera och motionera än de medlemmar som inte gör det. Detta faktum betecknas i motionen som demokratiskt tvivelaktigt och ett uttryck för en gammal centralistisk princip där styrelseledamöter ses som bättre och finare än vanliga medlemmar och därför ska ges fler förutsättningar att påverka kongressen. I motionen pekas också på att det förekommit att en distriktsstyrelse nominerat en annan medlem till partiordförandeposten än den många av partiföreningarna i distriktet nominerat.

Nästan likalydande motioner behandlades på kongresserna 2008 och 2012 och avslogs då. Inför kongressen 2008 anförde partistyrelsen bland annat följande:

"I Vänsterpartiet har vi i princip fri nominerings- och motionsrätt. Avsikten är att garantera att alla förslag i sak- och personfrågor ska komma på kongressen bord. Genom att även valda partiinstanser i stadgarna uttryckligen ges möjlighet att nominera och motionera skapas fler tillfällen till diskussioner i såväl person- som sakfrågor, vilket är bra för den interna demokratiska processen. Att de medlemmar som utsetts till förtroendeuppdrag får fler tillfällen att föra fram sina synpunkter är ur demokratisk synpunkt inget problem – det är i själva verket en del i uppdraget som förtroendevald. I sista hand är det ändå medlemmarna, via sina valda ombud, som i demokratisk ordning fattar beslut och väljer. Deras suveränitet och integritet ska respekteras."

Med anledning av motionen inför kongressen 2012 anförde den dåvarande partistyrelsen dessutom följande:

"Vi vill understryka att det inte är antalet nomineringar som avgör vem som väljs. I den nyligen utgivna handledningen för valberedningar står följande:

'Nomineringar är förslag och bör inte betraktas som en informell omröstning eller ett provval. Givetvis kan och ska en valberedning väga in om en kandidat verkar ha ett brett stöd, men eftersom i regel bara en minoritet använder sin nomineringsrätt kan mer eller mindre samordnade kampanjer för vissa personer – eller rena tillfälligheter – ge en missvisande bild av det verkliga stöder för kandidaterna. En kontroversiell person med ett svagt stöd, kan få betydligt fler nomineringar än en person med ett brett stöd, som de flesta betraktar som 'själklar'."

Den nu sittande partistyrelsen vidhåller tidigare partistyr-

sers och kongressers uppfattning. Det ligger inget odemokratiskt eller centralistiskt i att möjliggöra för partiets styrelser att nominera. Det ger ingen odemokratisk fördel till styrelseledamöter, men det ger fler tillfällen att diskutera såväl politik som personer och det är bra, inte dåligt, för den interna demokratin. Att en distriktsstyrelse väljer att nominera delvis andra personer än vissa av partiföreningarna ser vi som oproblematiskt – en DS-nominering är inte och ska inte tolkas som distriktets enhälliga och monolitiska uppfattning. Det är inte antalet motioner och nomineringar som avgör kongressens beslut och val, utan argument och sakskäl.

Partistyrelsen föreslår

att motion D23 avslås

D24

I motionen föreslås en ny metod för fördelning av kongressombud mellan distrikten. Metoden innebär att samtliga distrikt först tilldelas två grundmandat och att resterande mandat därefter fördelas proportionellt.

I dag fördelas kongressombuden proportionellt i förhållande till medlemstal, bortsett från att alla distrikt är garanterade minst två ombud. Ett distrikt som har 10 procent av medlemmarna ska i princip ha 10 procent av ombuden, ett distrikt som har 15 procent ska ha 15 procent av ombuden och så vidare. Detta åstadkoms med den så kallade kvotmetoden. Först divideras antalet medlemmar med antalet ombud, vilket inför denna kongress gav kvoten 59,836. Därefter divideras varje distrikts medlemstal med denna kvot. Ombuden fördelas sedan i enlighet med heltalen i denna nya kvot. Därefter tilldelas de distrikt som nu inte fått minst två ombud ytterligare ombud (i dag enbart Gotland, som fick ytterligare ett ombud efter den första fördelningen). Slutligen fördelas återstående, ej fördelade ombud i enlighet med högsta restkvot, det vill säga talet efter kommatecknet.

Denna metod ger en näst intill proportionell fördelning. De största avvikelserna (förutom Gotland som har 0,69 procent av medlemmar men 0,89 procent av ombuden) hamnade denna gång i Skaraborg med 2,22 procent av ombuden (femstycken) och 2,05 procent av medlemmarna och i Värmland och Bohuslän, även de med 2,22 procent av ombuden men med 2,47 procent av medlemmarna.

Med den metod som föreslås i motionen skulle proportionaliteten minska. Stora distrikt skulle bli underrepresenterade och små distrikt överrepresenterade. De största avvikelserna hamnar i Gotland, som skulle få tre ombud och därmed mer än dubbelt så stor andel av ombuden som av medlemmarna och i Storstockholm, som med drygt 25 procent av medlemmarna bara skulle få drygt 20 procent av ombuden.

I motionen pekas på att om de fyra största distrikten gick ihop skulle det räcka med bara ytterligare ett distrikts röster för att få majoritet. Det är förvisso sant, men är det ur demokratisk synpunkt ett problem? Skulle en sådan majoritet i någon

mening vara mindre legitim än en majoritet som bildas genom någon annan konstellation? Vi kan inte se det. Dessutom är det ytterst sällan i vårt parti så att distrikt röstar enhetligt och i block. Partistyrelsen menar att det är en viktig demokratisk princip att allas röster är i princip lika mycket värda. Medlemmarnas inflytande i partiet ska inte vara beroende av om man är medlem i ett litet eller i ett stort distrikt.

Partistyrelsen föreslår

att motion D24 avslås

D25, D27

I motionerna föreslås att kongressombud ska väljas på distriktsnivå. Motion D25 föreslår att kongressombud väljs på distriktsårskonferensen eller på en särskild kongresskonferens, sammankallad på det sätt som stadgas för årskonferens och att detta skrivs in i § 94, som i dag ger partistyrelsen uppgiften att fastställa valordning. Motion D27 föreslår en ny paragraf med innebörden att kongressombud ska väljas ”på distriktsmedlemsmöte, distriktskonferens eller genom poströstning”. Om (möjligheten till) indirekta val av kongressombud ska införas så måste § 92, där det stadgas att ”ombud väljs av partiföreningens medlemmar”, ändras. Ingen av motionerna föreslår dock någon ändring av denna paragraf.

Det finns förvisso en del praktiska och ekonomiska fördelar med att välja kongressombud indirekt på distriktsårskonferenser eller motsvarande, men partistyrelsen menar ändå att argumenten för direktvalda kongressombud väger tyngre. Det stärker kongressens demokratiska legitimitet och det ger bättre garantier för att olika åsiktsriktningar blir rimligt representerade på kongressen.

Partistyrelsen menar dock att det finns anledning att inför nästa kongress återigen se över valordningen i syfte att göra kongressombudsvalen både demokratiska och administrativt enklare.

Partistyrelsen föreslår

att motion D25 och D27 avslås

att partistyrelsen ges i uppdrag att se över valordningen för val av kongressombud

D26

I motionen argumenteras för att alla kongressombud från ett distrikt alltid ska anses representera hela distriktet, inte enskilda partiföreningar. För att tydliggöra detta föreslås ett tillägg till § 95, som ger möjlighet att dela in distriktet i valkretsar vid val av kongressombud: ”En sådan indelning måste utformas så att alla ombud utses av hela distriktet.”

Ett kongressombud representerar de som har valt ombudet i fråga (eller i en något annorlunda mening, alla dem som hade möjlighet att delta i valet). I de distrikt som väljer att göra hela distriktet till en valkrets och där alltså alla medlemmar har möjlighet att välja samtliga distriktets ombud, är det otvetydigt så

att ombuden måste anses representera distriktet och dess medlemmar, inte den partiförening respektive ombud tillhör.

En valkretsindelning i enlighet med § 95 innebär att partiföreningarna förs samman i kretsar där medlemmarna i de partiföreningarna som ingår i kretsen gemensamt väljer ombud från kretsen. Dessa ombud representerar vare sig hela distriktet eller sin egen partiförening, utan kretsens medlemmar. Om antalet ombud räcker till kan man göra varje partiförening till en egen valkrets (det är däremot inte möjligt att ge vissa partiföreningar möjlighet att välja ordinarie ombud och andra suppleanter).

Det som motionen vill förhindra är alltså avsett. Att göra en valkretsindelning, men låta alla medlemmar rösta på ombuden i alla valkretsar – vilket motionen vill göra obligatoriskt – förefaller något udda. Om vi förstått det rätt innebär det, om syftet att ”trygga en allsidig representation” ska nås, att alla kandidater inte kan nomineras och kandidera i alla valkretsar. En sådan bristande överensstämmelse mellan nomineringsrätt, valbarhet och rösträtt känns mindre välbetänkt, även om den sannolikt inte strider mot gällande valordning.

Hur som helst är inte partistyrelsen beredd att avskaffa den möjlighet till val av ombud valkretsvis som stadgar och hit-tillsvarande valordning möjliggjort.

Partistyrelsen föreslår

att motion D26 avslås

D28

Motionen föreslår att kongressen uppdrar till partistyrelsen att till nästa kongress lägga ett förslag på tydligare stadgar angående direkta respektive indirekta val av kongressombud.

I motionen påstås att stadgarna inte reglerar frågan om direkta eller indirekta val av kongressombud och att ett allt för stort avgörande överlämnas till partistyrelsen. Det stämmer dock inte. Det regleras i § 92 där det står att ”ombud väljs av partiföreningens medlemmar.” Gällande stadgar tillåter alltså inte val av kongressombud på distriktsårskonferens eller särskild konferens med valda ombud. Partistyrelsen menar att denna bestämmelse bör finnas kvar. (Se även svar till motion D25 och D27.)

Partistyrelsen föreslår

att motion D28 avslås

D29

I motionen föreslås att partistyrelsen utreder och till nästa kongress föreslår en ändring av kongressombudsvalssystemet till Single Transferable Vote med Droop-formel och Wright-system, eller annat system som PS efter utredning finner mer lämpligt i syfte att stärka interndemokratien.

En liknande motion – men då med ett skarpt stadgeändringsförslag – behandlades av förra kongressen. Motionen avslogs.

Som främsta skäl för införande av ett nytt valsystem vid val

av kongressombud anförs att vårt nuvarande system med majoritetsval kan innebära att även stora minoriteter blir helt orepresenterade och att kandidater med starkt lokalt stöd, men som är okända i resten av distriktet, har svårt att bli valda.

Det stämmer att ett majoritetsvalsystem i teorin kan få till konsekvens att även stora minoriteter saknar företrädare på kongressen. Vi kan dock konstatera att så inte har blivit fallet. Såvitt det går att bedöma speglar kongresserna medlemmarnas skilda åsikter väl och det är svårt att hitta exempel på att en majoritet i ett distrikt helt blockerat ut en minoritet från ombudsplatserna. Det främsta skälet till detta är att åsiktsskillnaderna i partiet inte uppträder i enhetliga block, tendenser eller fraktioner. Det finns inte en eller ett fåtal distinkta minoriteter som majoriteten skulle kunna hålla borta från kongressen, utan ett oräkneligt antal olika minoriteter, i princip en per fråga som diskuteras, med olika sammansättning. Även när det under en period i vårt partis historia fanns en organiserad minoritetsfraktion var denna snarast överrepresenterad på kongresserna. Det finns därför inte anledning att av detta skäl byta valsystem.

I motionen pekas också på kostnader och administrativt krångel i samband med kongressombudsval via poströstning. Om det vill sig illa kan det krävas hela fyra valomgångar (om otillräckligt antal får över hälften av rösterna i både ordinarie och suppleantvalet).

På flera kongresser har förslag till förenkling diskuterats. Till kongressen 2008 tog partistyrelsen fram ett förslag till ny metod för genomförande av poströstning vid kongressombudsval så att valet skulle kunna genomföras i en omgång. Den modell som då föreslogs byggde på Borda count-metoden, som också är ett rangordningsvalsystem, men inte lika komplicerat som STV. Kongressen bordlade emellertid förslaget och på kongressen 2010 avslogs det (på förslag av dåvarande partistyrelse). Ett av argumenten mot modellen var just risken att minoriteter skulle kunna få representation mot majoritetens vilja. Ett annat skäl var att modellen upplevdes som krånglig och svår att förstå.

Till kongressen 2012 tog partistyrelsen, på kongressens uppdrag, fram en modifierad valordning vid användning av poströstning för att så långt som möjligt undvika flera röstomgångar (samtidigt val av ordinarie ombud och suppleanter).

Det kan dock finnas skäl att fortsätta att se över valordningen i syfte att göra kongressombudsvalen både demokratiska och administrativt enklare och föreslår i svaret till motion D25 och D27 att ett sådant uppdrag ges till partistyrelsen.

Partistyrelsen föreslår

att motion D29 avslås

D30

I motionen föreslås att kongressen beslutar begränsa antalet mandatperioder för våra vänsterpartistiska riksdagsledamöter till maximalt tre (i följd eller totalt).

Partistyrelsen håller med motionärerna, men anser att motio-

nen lämnar ett antal frågor obesvarade, till exempel behöver kommunal- och landstingspolitiska uppdrag ingå i stadgeregleringen. Partistyrelsen vill därför utreda frågan, för att därefter återkomma med ett förslag till kongressen 2016.

Partistyrelsen föreslår

att motion D30 därmed anses besvarad

D31

I motionen föreslås en ny formulering av stadgarnas bestämmelser om partiskatt (§ 127). Förslaget innebär bland annat att benämningen "partiskatt" ändras till "partibidrag", att bestämmelsen om att kandidater måste skriva kontrakt om att förbinda sig att betala partiskatt tas bort och att det framgår att partibidraget på central nivå inte bara avser riksdags- och Europaparlamentsuppdrag. I förslaget har den nuvarande § 127 delats upp på tre paragrafer.

I motionen anføres bl.a. att § 127 i nuvarande stadgar, inför nomineringar och val, stimulerar misstroende mot våra företrädare och gynnar ett överdrivet kontrollerande av hur de sköter sina ekonomiska "plikter" mot partiet.

Vänsterpartiets partiskatt är viktig av två skäl. För det första är vi ett parti för rättvisa och jämlikhet. Vi anser inte att folkets företrädare skall leva på en nivå som skiljer sig för mycket från medborgarna. Vi vill att detta skall genomsyra också vårt eget parti. Många människor ger av sin tid till politiskt engagemang i Vänsterpartiet utan ersättning, eller till mycket ringa ersättning. Det är rättvist att de som har inkomster via sitt engagemang i Vänsterpartiet också delar med sig till partiet.

För det andra är partiskatten en viktig inkomst för partiet. Vi försöker på många sätt att öka partiets självfinansiering. Partiskatten är en av de bästa möjligheterna, eftersom den konsekvent tillämpad, innebär stora inkomster.

Det är viktigt för partiskattens legitimitet att den tillämpas rättvist, att principerna är tydliga och att pengarna används på bästa sätt. Kongressens beslut från 2012 att i stadgan införa konkreta regler avseende partiskatten, dess storlek och vilken nivå skatten uttas är tydligt.

Partistyrelsen anser att det är viktigt att stå fast vid beslutet över nästa kongressperiod. Systemet är nytt och det är första gången vi har ett obligatoriskt regelverk och det vore olyckligt att ändra i det redan nu. Vi emotser därför inga förändringar den kommande kongressperioden.

Partistyrelsen föreslår

att motion D31 avslås

D32

I motionen föreslås att partistyrelsen får i uppdrag att ta fram ett förslag där distriktet får del av det partibidrag (partiskatt) som riksdagsledamöterna ska betala och att göra en utvärdering av den partiskatt som beslutades vid 2012 års partikongress.

Partistyrelsen anser att det är mest logiskt att de som har

arvoderade förtroendeuppdrag på central nivå (inklusive EU-parlamentariker) betalar sin partiskatt till den centrala partinivån, att partiskatt på uppdrag på region-/landstingsnivå går till distriktet och att partiskatt på kommunala uppdrag går till partiföreningen. Vi vill därför inte tillstyrka motionen i denna del. När det gäller distriktets del av riksdagsledamöternas partiskatt så beslutade partistyrelsen på det första partistyresemötet efter kongressen 2012 att pengarna skall läggas i en valfond. Eftersom en del ledamöter tidigare betalat direkt till sina distrikt och partiföreningar har också ett beslut fattats om att 20 procent av partiskatten skall gå till distrikt utifrån behov i samband med valarbetet inför 2014. Partistyrelsen anser dock att det bör vara upp till kommande partistyreelse att fatta beslut om de ekonomiska förutsättningarna för nästa kongressperiod.

Partistyrelsen föreslår

att motion D32 avslås

D33

I motionen föreslås att partistyrelsen får i uppdrag att ta fram ett internt val- och röstsystem som understödjer en jämn könsrepresentation, att alla medlemmar ges möjlighet att debattera frågan fram till nästa kongress och att partistyrelsen återkommer med förslag till eventuell stadgeändring till nästa kongress.

I motionen diskuteras ett antal problem som hänger samman med vårt förfarande vid personval och stadgandet om minst 50 procent kvinnor i valda organ och på förtroendeposter. Till exempel kan ett korrekt genomfört slutet val resultera i en styrelse med mindre än 50 procent kvinnor, trots att var och en av de röstande röstat på en majoritet kvinnor. Partistyrelsen har diskuterat frågan i motionssvar till tidigare kongresser och har då kommit fram till att det knappast är möjligt att konstruera ett valsysteem som dels garanterar var och ens rätt att fritt rösta på dem man vill, dels att majoritetens vilja får genomslag och som samtidigt garanterar kravet på minst 50 procent kvinnor.

I motionen diskuteras både valda organ i partiet och listor i allmänna val. Kvoteringsregeln gäller såväl interna organ som parlamentariska uppdrag, men det är inte bestämt hur kvoteringsregeln ska tillämpas i det senare fallet. Minst hälften kvinnor på valsedeln? Minst hälften av de "valbara platserna"? Minst hälften av de faktiskt valda? Minst hälften av samtliga kommunala uppdrag eller minst hälften i varje valt organ?

Fastställande av vallistor betraktas i stadgarna inte som val. Det innebär att det finns en stor frihet att fastställa egna regler för hur listorna ska beslutas. Till exempel kan man besluta att listan ska vara varvad med varannan kvinna, varannan man. Då förhindrar man visserligen att två eller fler kvinnor står efter varandra (vilket står i dålig överensstämmelse med syftet med § 21), men också att männen dominerar listan. Med beslut om varvade listor kan valen av kvinnor respektive män förrättas separat, ett valsätt som inte går att använda vid val av styrelser.

Partistyrelsen vill inte ge allt för stora förhoppningar om att det går att hitta en modell som löser alla dessa problem, men är

ändå positiv till att frågan utreds.

Partistyrelsen föreslår

att motion D33 bifalls

D34

I motionen föreslås att det på varje partikongress, från och med 2016, antas ett internationellt uttalande som profilerar Vänsterpartiet i en eller flera centrala utrikespolitiska frågor. Detta uttalande ska tas utöver eventuella andra uttalanden och ska översättas och göras tillgängligt på åtminstone engelska men gärna även andra språk.

Partistyrelsen har inget i princip mot att kongressen antar uttalanden i internationella frågor och håller med om att sådana uttalanden kan ha stor betydelse internationellt, även om de i regel inte uppmärksammas i nationella media. Däremot menar vi att det är olämpligt att i förväg binda upp alla kommande kongressers dagordning på det sätt som föreslås. Partistyrelsen måste ges möjlighet att planera kongresserna genom att föreslå dokument och beslut. I sista hand beslutar varje kongress suveränt om sin dagordning.

Partistyrelsen föreslår

att motion D34 avslås

RESERVATIONER

Ulla Andersson och Wiwi-Anne Johansson

Särskilt yttrande D4

Vi menar att motion D 4 skulle bifallits då vi anser att delat ledarskap skulle stärka Vänsterpartiet. Det vore lämpligt att fatta ett sådant beslut när inte själva personfrågan är på dagordningen. Nästa kongress kan vid ett sådant beslut ,om det fattas av denna kongress ,utse 2 ordföranden. Vår förhoppning är därför att kongressen bifaller motionen D 4.

Ana Rubin, Martina Nilsson, Henrik Holmqvist Dinamarca

D7 – differentierade kongresser, effektivitet vs. Interndemokrati

Vi tycker att det är olyckligt att inte ge partistyrelsen i uppdrag att sammanställa en konsekvensanalys av vilka risker förslaget om differentierade kongresser kan komma att innebära för interndemokratin. Vi menar att partiet inte haft tillräckligt långt tid för att ha en genomgripande diskussion kring detta, och reserverar oss därför till förmån för motionen som föreslår båda dessa saker, det vill säga en djupgående konsekvensanalys samt en bordläggning av frågan till nästa kongress. Vi anser därför att motionen ska bifallas.

Ana Rubin

D9 – antagande av valplattform på kongressen 2018

Det bör vara partiets högsta organ – kongressen – som ska fastställa partiets konkreta sakfrågor. Partistyrelsens majoritet påpekar, mycket riktigt, att det finns ett behov av flytta beslutet, kring vilka sakfrågor partiet ska driva, så nära valet som möjligt. Denna gång är inte kongressen förlagd på ett sådant sätt. Det är inget hinder att valkongressen 2018 förläggs till senvåren så att kongressen får möjlighet att anta valplattform. Jag reserverar mig därmed till förmån för motionen.

Ida Legnemark och Rossana Dinamarca

D15: Vi reserverar oss till förmån för vårt yrkande att motionen ska bifallas.

Mats Einarsson

Jag reserverar mig till förmån för följande svar på motion D30

D30

I motionen föreslås att kongressen beslutar begränsa antalet mandatperioder för våra vänsterpartistiska riksdagsledamöter till maximalt tre (i följd eller totalt).

Förslag om att i stadgarna begränsa antalet mandatperioder, såväl internt som parlamentariskt, har diskuterats på många kongresser, men har avslagits. Kongressen 2012 biföll emellertid motion D42, att-sats 1: ”att partiet verkar för att heltidspolitiker lämnar platsen efter 3 mandatperioder.”

Partistyrelsen menar att medlemmarnas rätt att kandidera och fritt utse sina företrädare är en fundamental demokratisk princip. Farhågor om att medlemmarna kan komma att välja ”fel” personer är inte ett legitimt skäl att inskränka denna rättighet. Den enda restriktion som finns i partiets stadgar (förutom de som hänger samman med ansvarighet: en PS-ledamot ska t.ex. inte som kongressombud kunna rösta för ansvarsfrihet för sig själv) är kvoteringsregeln i § 21 om minst hälften kvinnor. För denna bestämmelse finns det särskilda skäl.

Vad gäller rotation på parlamentariska och interna förtroendeuppdrag så säger stadgarna i § 19 att ”partiet eftersträvar spridande av uppdrag och kontinuerlig förnyelse av valda organ och parlamentarisk representation”. Partistyrelsen menar att denna grundinställning i allt väsentligt präglar partiets personval och att stadgeformuleringen överensstämmer med det beslut som förra kongressen fattade.

Den i motionen föreslagna restriktionen gäller riksdagsuppdraget. Vänsterpartiet har relativt få exempel på ledamöter som innehaft riksdagsuppdraget i mer än tre mandatperioder och när det förekommit så har det varit resultatet av demokratiska nomineringsbeslut av medlemmarna i ledamotens distrikt. Ingen riksdagsledamot kan själv ”välja att sitta kvar”.

Det finns inget ur demokratisk synpunkt acceptabelt skäl införa ytterligare restriktioner i medlemmarnas rätt att kandidera och fritt välja sina företrädare.

Partistyrelsen föreslår

att motionen avslås

Ann-Carin Landström och Lotta Johnsson Fornarve

Vi reserverar oss till förmån för bifall till motion D34